

БОГ МОЖЕ ДА ТЕ ИЗПОЛЗВА ВЪПРЕКИ СЛАБОСТИТЕ ТИ

Дейвид Уилкерсън
01.04.1979

Бог е решил да осъществи целите си на земята чрез хора със слабости.

Исая, великия молитвен воин, беше страстен човек – т.е., точно като всеки един от нас – слаб и наранен. Давид, човека според Божието сърце, беше убиец и прелюбодеец, който нямаше морално право на никое от Божиите благословения. Петър се отрече от самия Господ, Бог на Небето, проклинайки Този, който го обичаше най-много. Авраам, баща на народите, живя в лъжа, използвайки жена си като параван да спаси собствената си кожа. Яков беше конспиратор. Павел беше груб и нетърпелив с вярващите, които не можеха да живеят аскетичния му живот. Адам и Ева превърнаха перфектния си брак в кошмар. Соломон, най-мъдрият човек на земята, извърши едни от най-глупавите неща, запомнени от историята. Самуил уби Цар Агаг в яростта си и в свръхдуховната си показност на праведност. Йосиф се надсмиваше над изгубените си братя с почти момчешка радост, докато нещата почти не се провалиха в живота му. Йон искаше да види цял град изпепелен, само за да оправдае пророкуваното срещу него – той презря Божиата милост към покаяните се хора. Лот предложи двете си девствени дъщери на тълпа подивели жители на Содом.

Списъкът продължава още и още – мъже, които обичаха Бог, които бяха мощно използвани от Него, бяха почти повалени на земята от слабостите си. Въпреки това Бог винаги беше там и казваше: „Аз те призовах, Аз ще бъда с теб! Аз ще изкарам злото от сърцето ти! Аз ще изпълня волята Си въпреки всичко!”

Божието съкровище е в пръстни съдове

Един от най-окуражителните стихове в Библията се намира във 2 Коринтяни 4:7: „А ние имаме това съкровище в пръстни съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас.” След това Павел продължава да описва тези пръстни съдове – умиращи хора, притеснени от всички страни, объркани, преследвани, отхвърлени. И въпреки, че никога не бяха изоставени или отчаяни, тези използвани от Бог мъже непрекъснато стенеха под бремето на своите тела, нетърпеливо очакващи да се облекат в нови.

Бог се надсмива над човешката сила. Той се смее над нашите егоистични опити да бъдем добри. Той никога не използва знатни и могъщи хора, но вместо това, Той използва глупавите неща в този свят, за да осуети мъдрите.

„Понеже, братя, вижте какви сте вие призваните, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни. Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; също избра Бог немоощните неща на света, за да посрами

силните; още и долните и презрените неща на света избра Бог, да! и ония, които ги няма, за да унищожи тия които ги има, за да не се похвали нито една твар пред Бога. А от Него сте вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление; тъй щото, както е писано, "който се хвали, с Господа да се хвали" (1 Коринтяни 26:31)

Уау! Това описва мен! Слаб, глупав, презрян, нищожен, не много благороден, не много умен, не много силен. Що за лудост е да си помислиш, че Бог би избрал подобно създание! И въпреки всичко, това е съвършения Му план – най-голямата мистерия на тази земя. Бог ни призовава когато сме слаби, дори когато знае, че ще сгрешим. Той поставя безценното Си съкровище в тези наши пръстни съдове, защото за Него е удоволствие да прави невъзможното с нищото.

Бог се наслаждава в това да използва неуспели хора – мъже и жени, които мислят за себе си като неспособни да направят почти нищо свястно. Една жена ми писа наскоро: „Аз съм неудачник номер 1 в света. Бракът ми се разпада. Изглежда правя всичко, което не трябва при отглеждането на децата ми. Не съм много добра в нищо. Не разбирам много добре Библията. Чувствам се така сякаш никой не дава пукната пара за мен. Не съм добра съпруга, майка и християнка. Сигурно съм най-голямата неудачница в света.”

Тя е точно този тип човек, когото Бог търси – хора, които знаят, че ако нещо хубаво се случи чрез тях, трябва да е било заради Бог. Всички онези преуспели християни, които ходят насам-натам, каращи чрез способностите си хората да падат никога не впечатляват Бог. Бог забеляза интригант, обикновен, хилав човек наречен Яков и каза: „Не бой се червею Якове, и вие... Аз ще ти помагам... Ето, Аз ще те направя на нова остра назъбена диканя... Ще се похвалиш в Светия Израилев.” (Исая 41:14-16)

Хората често използват Бог, за да си оправят бъдещето, да придобият слава, чест и уважение. Талант, лични качества и ум винаги са добре дошли в Божието царство. Но Бог не е впечатлен. Неговата сила се усъвършенства в слабите.

Когато казвам „слабост” нямам предвид сладострастие

Бог не използва слаби в праведността хора. Човешката слабост може да ни заведе до прелюбодеяства, комарджийство, пиянство и всякакъв род пристрастеност. Бог няма предвид този вид слабост. Когато Той призовава простите, Той няма предвид злите.

Слабостта, за която Бог говори е невъзможността ни със собствени сили да се покорим на заповедите Му. Бог ни призовава към живот на святост и отделеност. Той ни казва, че можем да бъдем свободни от връзките на греха. Словото Му обещава свобода от силата на греха, както и опрощение. Божието Слово идва при нас с някои невъзможни предизвикателства: „Противете се на дявола. Ходете в Духа. Излезте измежду тях. Не прелюбодействай. Обичай враговете си. Влез в почивката Ми. Забрави страховете си. Забрави похотливите си желания. Нека греха не те управлява. Както Той беше в света, така бъдете и вие. Победете егото, гордостта и завистта. Не грешете!”

Знаете ли как да отговорите на подобен призив? Помислете честно за това колко малко можете да направите със собствени сили, за да изпълните тези предизвикателства и тогава ще разберете колко сте слаби. Сърцето ви ще започне да плаче: „Господи, как може да извършим такива велики, святи неща? По какъв начин стават тези неща?” Няма абсолютно никакъв начин да изпълните тези заповеди със собствени сили и знание. Призивът за святост е плашещ и притеснителен. Знаете какво иска Бог от вас, но изглежда няма как да го изпълните.

Някои хора смятат, че могат да се справят сами! И конвулсивно концентрират всичките си вътрешни сили. Скърцат със зъби и набират всичките си човешки сили. Запасяват се с огромна енергия и анализират – припомнят си всички неща и поемат работата в свои ръце. Те са решени да „се покорят или да умрат опитвайки се!” това работи за кратко, докато Бог не се появи насреща. Той излиза на сцената и парира всички човешки схеми и собствени решения на плътта. Тогава идва провала – точно когато всичко изглежда се движи по план. Тези „направи си сам” християни завършват разочаровани, беззащитни и слаби.

Тогава се намесва нашия Господ! Той се появява с такова утешително послание: Остави оръжията си. Спри да се опитваш да бъдеш задоволителен и силен. Аз съм твоето оръжие, твоето единствено оръжие. Аз съм твоята сила. Нека направя онова, което ти никога не можеш да направиш. Не се очаква да го направиш сам. Аз трябва да го направя, така че ти да хвалиш само Мен. Аз ще ти дам Моята праведност, Моята святост, Моята почивка, силата Си. Ти не можеш да спасиш себе си, не можеш да си помогнеш, не можеш да Ми угодиш по абсолютно никакъв начин, освен като чрез вяра приемеш благословенията на Кръста. Нека аз се заема с растежа и святостта ти.”

Ако имаш твърде много, Бог не може да работи

Гедеон е пример за човек, който имаше твърде много. Той беше призван да освободи Божиите деца от робство. Какво направи той? Наду тропета и събра мощна армия. Хиляди смели бойци се събраха под знамето му. Но Бог каза на Гедеон: „Армията ти е твърде голяма – твърде много хора, твърде много сила. Отпрати ги по домовете им! Ако спечелиш победата с цялата тази демонстрация на сила, ти и хората ти могат да си помислят, че сте спечелили поради собствените си способности. Имаш твърде много и аз не желая да откраднеш от славата Ми. Разтовари армията си!”

Един по един тези мъже си тръгнаха. Гедеон трябва да е останал замислен: „що за абсурд! Ще спечелим като отслабим себе си?! Бог ме призовава да спечеля битка, а после иска да се обезоръжим! Това е лудост! Това е най-голямата лудост, която Бог някога ме е карал да направя. Планът ми да се превърна в легенда на моето време ми се изплъзва.”

Тези воини трябва да са се изтеглили от битката изпълнени с почуда. Някой някога да е чувал битка да се печели чрез слагане на оръжието и човешкия ресурс настрана?! От човешка гледна точка, това е лудост. Велики победи спечелени от мънички остатъци. Стени се срутва без нито един изстрелян куршум. Армии заставени да се бият чрез пъстър оркестър от тропетчий. Само чрез силата на вярата слаби мъже объркват планове на света.

Смирението е пътя към светостта

Няма значение колко силен и почтен е човек, Бог не може да го използва, докато той не падне в прахта и не предаде всичките си идоли. Човешката гордост трябва да бъде смазана. Цялото ни самохвалство трябва да утихне. Всичките ни мисли и планове – изоставени. Всичките ни човешки постижения трябва да бъдат заклеяени като онова, което всъщност са – мръсни дрипи и смрад в Божиите ноздри. Човекът трябва да стане безсилен, беззащитен и безпомощен в себе си. Той трябва да дойде със страх и трепет пред Кръста и да извика: „Бъди Господ на живота ми.“

Съществува също и „слабост на плътта“

Има християни, които предават Господ. Те Го обичат много, притесняват се за това, че Го наскърбяват. Но въпреки любовта си и добрите си намерения, те падат в грях. Дори служители извършват прелюбодеяства. Множество християни водят вътрешни битки с похотта. Страстите им ги заглушават и те се превръщат в жертва на опустошителни желания. Съществуват съвременни Вирсавии и Далили, както и Божии мъже, които са измамвани от тях.

Някои от тези слаби Божии деца са виновни в греха на Петър – те са се отрекли от Господа, който ги призовава. Други са обременени с вина и осъждения заради някои тайни грехове. Само Бог знае за битките, които водят мъже и жени, някои от които са измежду най-уважаваните в църквата. Тези с най-интензивни битки често прекарват доста време викайки срещу греховете на другите, най-вече за да отклонят вниманието от техните лични плътски борби.

Дали Бог изоставя някои от децата си, които водят война срещу някоя гореща страст? Вдига ли Той Духа си преди да сме извоювали победата? Стои ли Господ наблизо и като че казва: „Знаеш какво очаквам от теб. Познаваш законите и заповедите Ми. Когато се поправиш, когато се измъкнеш от похотта си, тогава ще задвижа и твоята река от благословения. Дотогава – сам се оправяй“ Никога! Никога! Напротив, нашия Господ идва при нас тогава, когато сме най-слаби, с петна от грях върху дрехите ни и прошепва: „Силата ми е за теб в този твой момент на слабост. Не се предавай. Не се паникьосвай. Не се обръщай и не се затваряй за Мен. Изпитваш ли свята скръб? Презираш ли онова, което направи? Искаш ли да победиш? Продължавай да ходиш с Мен, към Мен. Ръцете Ми са все още протегнати както кокошка, която е разперила криле. Ела, Аз ще те защитя от врага.“

Хората се предават защото се чувстват твърде слаби пред силата на врага. Те си казват: „Защо Бог не слезе и не премахне това грозно нещо от живота ми? Умолявах Го, молих се, плаках. Не знае ли Господ колко много искам да Му угодя? Защо трябва да бъда изпитван толкова дълго? Трябва ли да продължавам месец след месец с това нещо? Къде е силата ми от примката на греха? Защо обещанията не работят за мен?“ Но изглежда забравяме, че обикновено Бог ни води по дългия път – рядко ни се позволява директно да влезем в обещаната земя. Има някои уроци на вяра, които трябва да научим. Изкушенията в пустинята дават възможност на Бог да ни покаже силата Си да спасява. Само християни, които са

преживели болка, огнени изпитания, агонията на поражението – само те наистина могат да помогнат на наранените.

Видях Израел Нарваес, шеф на бандата May May да коленичи и да приема Христос. Това не беше просто повърхностно емоционално преживяване – той наистина се покая. Но Израел се върна в бандата и свърши в затвора като съучастник в убийство. Бог предаде ли го? Нито за момент! Днес Израел е служител на Евангелието, приел любовта и прошката на дълготърпеливия Спасител.

Провалили ли сте се? Съществува ли грях, който често ви тормози? Чувствате ли се като слаби страхливци, неспособни да победите тайния грях? Но въпреки тази ваша слабост, има ли у вас нестихващ глад по Бог? Копнеете ли за Него, обичате ли Го, протягате ли се към Него? Тези глад и жажда са ключа към победата ви. Това ви прави различни от всички онези, които са предали Бог. Това ви отделя. Трябва да поддържате този глад жив. Продължавайте да жадувате за праведност. Никога не оправдавайте слабостта си, никога не ѝ се предавайте, никога не я приемайте като част от живота си.

Само едно нещо работи!

Вярата е твоята победа! Авраам имаше слабости – той излъга, почти превърна жена си в прелюбодейка. Но Авраам „повярва в Бог и това му се вмени за правда“. Бог отказа да си спомня за греха му, защото той повярва! Разбира се, че сте се проваляли. Може би вчера, или днес! Жестоко! Срамно!

Но вярвате ли, че в крайна сметка, Исус притежава силата да ви освободи от греха? Вярвате ли, че Кръстът на Исус означава, че оковите на греха са счупени? Приемате ли факта, че Той обеща да ви избави от примката (капана) на Сатана?

Нека ви кажа точно къде мисля, че е победата! Оставете вярата си да расте! Нека сърцето ви приеме всички обещания за победа в Исус! Тогава позволете на вярата да каже на сърцето ви: „Може все още да не съм онова, което ми се иска да бъда, но Бог работи в мен и Той има силата да развърже връзките на греха в живота ми. Ще набирам сили в Господ, докато най-сетне съм свободен. Може би ще става малко по малко, но ще дойде деня, в който вярата ще победи! Няма винаги да бъда роб! Не съм марионетка на дявола! Аз съм слабо Божие дете, желаещо силата на Исус. Няма да се превърна в поредната жертва на дявола. Ще изляза като чисто злато – изпитано и пречистено! Бог е с мен! Поверявам всичко на Този, който е способен да ме предпази от падение и да ме представи безгрешен пред трона на Бог, с извънредно голяма радост.“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1979 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God Can Use You in Spite of Your Weakness](#)